

Hemma vid huset. Jag parkerade bilen i carporten, öppnade bildörren och klev ut.

Några grannar som påtade i trädgården kom rusande.

”Hur går det?” frågade de i munnen på varandra.

Jag svarade inte, fortsatte bara i racerfarten. Lämnade lillan, som fortfarande sov, i bilen. Sprang in i huset. Packade snabbt med ett oöppnat paket blöjor, en trave rena babykläder, trosor till mig och kalsonger till dig. Slog en blick på blommorna, hällde en skvätt vatten över den torra jorden ur kannan som stod bredvid en av krukorna. Hämtade en bok på övervåningen, till dig att läsa. Klappade hunden och lämnad den tillbaka till grannen. Drack ett glas vatten och ställde glaset tillbaka på diskbänken. Och utan att läsa av posten tömde jag brevlådan och lade den i en hög på byrån i hallen. Till sist kramade jag om grannarna som stumma stått bredvid och sett på när jag rusade från rum till rum i huset.

”Jag måste tillbaka”, sade jag mellan kramarna, ”vet inte för hur länge, men jag måste snabbt tillbaka.”

*Ovan i flock flyger de sanningar
som bär på min andning i luftrummet
det är ett rum där nötskrikor flyger två och två
och en av dem alltid fastnar
dess fjädrar slits av*

motorklipp

skri

haveri

skri

avsågad

skri

den andra blir skådad

tillklippt

– se, här har du din handske

den kanske passar i annat tyg

annan färg, ropar den skrika som klarade sig bäst